

BOGSERBÅTEN BARBARAS FÖRLISNING TISDAGEN DEN 29 AUGUSTI 1950.

(Utdrag ur "GT Göteborgstidningen" onsdagen den 30 augusti 1950
Nr 236)

Allt hopp ute för de nio saknade. Jättevåg sänkte Barbara. Befälhavaren sjönk 50 meter från land.

Allt hopp om att finna någon av de nio saknade från bogserbåten Barbara i livet är ute. Intensiva spaningar sedan klockan 4 på onsdagsmorgonen i farvattnet kring Galtö i inloppet till Göteborg eller på de närliggande stränderna var resultatlöst.

Talrika fynd av militära blåkläder, som de förtvivlat kämpande männen krängt av sig i vattnet när de försökte simma mot land, en skadad jolle, livbälten m. m. från Barbara är de enda fynden på onsdagsmorgonen.

Det var två jättevågor i tät följd på låringsidan, som kom Barbara att sjunka. En våg slog ned i skorstenen och släckte fyren så att rök och gnistor yrde. Barbara sjönk på ett par minuter berättar överlevande.

Redan kl. 4 i dag på morgonen började intensiva spaningar av KA 4:s egen personal, tull och flygplan.

Stranden innanför den plats där båten förläste var på morgonen överhöljd med vrakspillror. Bl. a. låg där bogserbåtens livbåt, svårt sönderslagen i akterstaven, två lådor för livbälten, flera lösa livbälten och en hel del kläder, framför allt blåkläder, som tydligen besättningsmännen kastat av sig i vattnet för att kunna simma lättare. I en ficka till ett par byxor hittade man en identitetsbricka, som dock tillhörde en av dem som räddat sig själv.

Den omkomne sergeanten G. H. Stjärnskog sågs simma c:a 50 meter från land men har tydligen ej orkat fram eller inte kunnat ta sig upp på land i den starka sjöhävningen.

Den allmänna meningen på Galtö är att om hjälp inte kommit hade ingen av dem, som kommit i vattnet, lyckats ta sig upp på land.

Under hela natten patrullerade värnpliktiga kustartillerister på Galtö stränder för att söka kamraterna. Någon mat eller sömn blev det inte tal om på hela natten, och först ganska långt fram på morgonen kom det avlösning.

Det anses ganska egendomligt att Barbara kapsejsade. Dels är det ju en ganska stor båt, dels hade den kraftig barlast i maskinen och var dessutom fullbunkrad med kol. Den fortsatta utredningen får ge svar på frågan varför den slog runt och vattenfylldes så snabbt.

BOGSERBÅTEN BARBARAS FÖRLISNING TISDAGEN DEN 29 AUGUSTI 1950.

(Utdrag ur "GT Göteborgstidningen" onsdagen den 30 augusti 1950
Nr 236. Fortsättning)

Något ögonvittne finns inte till förlisningen. Det var två civilanställda biträden till kustartilleriets tillsyningsman på Galtö som upptäckte de skeppsbrutna vid stranden och rusade till med linor och andra hjälpmedel och lyckades få upp dem.

Avlösningen till spaningspersonalen som under natten bedrivit efterforskningar både på sjön och utefter stränderna, skickades ut på morgonen.

Catalina spanar.

Ett Catalinaplan, som för närvarande är stationerat på Säve, spanade på onsdagsmorgonen kring olycksplatsen för att man skulle få visshet, huruvida någon av de saknade lyckats ta sig i land på någon holme eller något skär. Spaningarna gav negativt resultat.
11 tog sig i land.

Barbara var vid olyckstillfället på hemväg efter ett uppdrag för kustartilleriets räkning. Vid olyckstillfället var vindstyrkan 22-24 sekundmeter med grov sjö.

Plötsligt kom två särskilt kraftiga brottsjöar och pressade ner båten, som hastigt sjönk cirka 700-800 meter från Galtö. Besättningen kom i sjön och elva lyckades trots de svåra bränningarna ta sig i land på Galtö.

Så snart olyckan blev bekant larmades sjöräddningen och flera olika fartyg gick ut till platsen för att söka de saknade under strålkastarbelysning.

Snabb första-hjälp.

Maskinfurir Stig Gustavsson säger att den värnpliktige, som var nere i maskinrummet, var före honom uppför trappan mot däck så han tycks ha kommit ut också. Han kom aldrig i land. Men hur dom kunde ta sig upp ur maskin begriper inte jag. Det var duktigt gjort och vittnar om snabb uppfattning. Vi var utmattade alla när överste Haglund kom i båten Lärkan med sjuksyster fick hon mycket att göra. All personal hjälpte till också och gav oss filter, varma kläder och varmt att dricka.

På KA 4:s sjukstuga rådde en febril verksamhet på natten. Man hade då lagt om samtliga skadade, vilka alla fick stanna på sjukstugan. Omkring hälften av dem hade så svåra benskador att de måste bäras eller flyttas på bårar mellan behandlingsrummet och sjuksalarna. Tack vare den första hjälp som lämnats dem redan ute i

BOGSERBÅTEN BARBARAS FÖRLISNING TISDAGEN DEN 29 AUGUSTI 1950.

(Utdrag ur "GT Göteborgstidningen" onsdagen den 30 augusti 1950
Nr 236. Fortsättning)

i havsbandet där sjukvårdsbiträdet mötte, var samtliga vid ankomsten till sjukhuset redan förstahjälpsbehandlade.

Vid KA 4:s hamn, vilken avspärrats av beväpnade poster, mötte ambulans och bilar i vilka de räddade genast fördes upp till sjukstugan. Även där hade man vidtagit avspärrningsåtgärder för att underlätta sjukvårdspersonalens arbete.

Förstämningen bland befäl och värnpliktiga på regementet var stor då vidden av olyckan blev känd.

De skadade skrives ut på onsdagen.

Samtliga skadade, som lagts in på KA 4:s sjukstuga, befinner sig väl och kommer att skrivas ut under dagens lopp, omtalar dr Magnusson för TT.

Inga skador var av allvarligare karaktär och bestod i allmänhet av kontusioner på ben och armar. En man var chockad vid ankomsten till sjukstugan men repade sig snabbt liksom de övriga efter gårdagens fruktansvärda upplevelser och man visar över lag prov på gott humör.

Ren olyckshändelse, ingen grundstötning.

Regementsstabschefen på KA 4 major Sandberg vill helt skriva olyckshändelsen med den sjunkna bogserbåten Barbara på de rena olyckshändelsernas konto. Vid ett samtal med GT:s medarbetare på onsdagsförmiddagen förklarade han, att båten fått ett par kraftiga sjöar över sig akterifrån eller på låringen, varvid den pressades ned, fick vatten genom skorstenen och sjönk. Den har alltså inte gått på grund och någon felmanövrering eller felnavigering skulle alltså inte föreligga.

Barbara var nybyggd och kom till KA 4 i maj i år. Nu står den på botten vid grundet Kocken där vattendjupet enligt sjökortet är 8-10 meter. Om någon kommunicé kommer att utfärdas i fråga om olyckan visste inte major Sandberg, som inte visade någon större förståelse för pressmännens arbete och först efter åtskilligt resonemang kunde förmås ge tillstånd till att journalisterna fick tala med en del av de räddade på sjukhuset.

Hur många båtar och man som var ute från KA 4 för att söka efter saknade från Barbara, visste major Sandberg inte på onsdagsförmiddagen, men han begärde att få rapport om det. KA 4 har emellertid haft mycket folk i farten både i båtar och på öarna

BOGSERBÅTEN BARBARAS FÖRLISNING TISDAGEN DEN 29 AUGUSTI 1950.

(Utdrag ur "GT Göteborgstidningen" onsdagen den 30 augusti 1950
Nr 236. Fortsättning)

för bevakning, så att ingen chans att rädda ev. överlevande skulle förspillas. Ännu på förmiddagen hade man inte fått rapport om att någon av de nio saknade återfunnits men däremot hade en massa vrakgods från båten synts. Detta hade emellertid varit mycket besvärligt att bärga på grund av den höga sjön.

Räddade.

Maskinchef Åke Svensson
Furir 88-11-44 Gustavsson
Furir 220-11-47 Pettersson
Vpl 518-17-49 Brink
Vpl 209-16-50 Magnusson
Vpl 1486-7-49 Davidsson
Vpl 2316-7-50 Persson
Vpl 2426-7-50 Andersson
Vpl 3243-17-50 Nilsson
Vpl 1058-9-49 Petrell
Vpl 3849-17-50 Johansson.

Omkomna.

Befälhavaren, sergeant Gustaf Henrik Stjärnskog, född den 30 aug. 1918 i Kila, Södermanland. Han anställdes vid KA 1 1935 och blev underofficer av 2:a graden 1 oktober 1942 vid KA 2. Var nu placerad vid KA 4.

Arne Lennart Bäckman, född den 28 febr. 1929, Gösnava, Rynge, Skåne.

Hans Mårten Vilhelm Pettersson, född den 4 okt. 1929, Orrekläpp, Bohuslän.

Leif Gunnar Mattsson, född den 12 januari 1929, Klareborgsgatan 34, Göteborg.

Bror Tage Harald Berggren, född den 11 mars 1929, Banvaktsstugan, Våmb, utanför Skövde.

Karl Arne Bertil Rundqvist, född den 14 mars 1930, hus 118 C, Marieholm, Skåne.

Gustav Valdemar Hjelm, född den 17 dec. 1929, Klippan, Asklanda, utanför Herrljunga.

Tore Lennart Eriksson, född den 10 juli 1930, Sanddynevägen 17, Falkenberg.

Konrad Gustaf Adolf Hansson, Bräckevägen 44, Göteborg, född den 26 december 1929.

BOGSERBÅTEN BARBARAS FÖRLISNING TISDAGEN DEN 29 AUGUSTI 1950.

(Utdrag ur "GT Göteborgstidningen" onsdagen den 30 augusti 1950
Nr 236. Fortsättning)

Sjöhävningen var nära rekordstark.

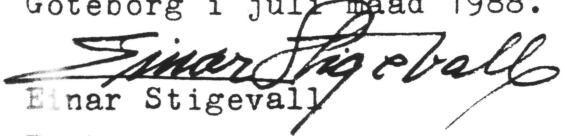
Vid den tidpunkt på tisdagen då Barbara sjönk rådde inte bara hård vind utan också en våldsamt sjöhävning, som inte hör till vanligheterna ens under storm. På Vinga har man för sjöhävningen kommit upp till siffran fem av nio möjliga. Tidigare har endast siffran sex noterats någon enstaka gång.

Även på Böttö lade man märke till att sjöhävningen växte ovanligt kraftigt sedan vinden på eftermiddagen vred sig från sydsydost till sydväst och friskade på.

Kl. 16 på tisdagseftermiddagen mätte man på Vinga 17 sekundmeter, tre kvart senare hade vindstyrkan växt till hela 21 sekundmeter och vid olyckstillfället blåste det fortfarande över 20 sekundmeter. Först framåt 22-tiden på kvällen började vinden mojna och kom ner i middagssiffran eller cirka 11 meter per sekund.

På Torslanda registrerade man 19 sekundmeters vind kl. 16 och kl. 19, alltså vad som på sjön motsvarar hård kultje men inte direkt storm. Det var ett av de för årstiden vanliga lågtrycken som passerade.

Göteborg i juli månad 1988.

Einar Stigevall

Pa kapten